

Các tài sản còn lại sau khi chấm dứt một tổ chức xã hội sẽ được giải quyết theo các quy định của [pháp luật] quốc gia.

Trên đây là một số nội dung của chính sách, pháp luật về hội hiện hành ở Trung Quốc. Qua các nội dung này, có thể thấy được các thủ tục thành lập, quản lý hội ở Trung Quốc là rất khắt khe, như về các điều kiện thành lập, phải có tổ chức bảo trợ, các nghĩa vụ trong quá trình hoạt động, thời gian được cấp phép,... Chính những quy định này, nếu một mặt nó có thể tạo thuận lợi cho sự quản lý của nhà nước, thì mặt khác lại nó lại ngăn cản quyền tự do hiệp hội của người dân. Đồng thời, ở khía cạnh nào đó, chính sách, pháp luật hiện hành của Trung Quốc biến các hội (hay các tổ chức xã hội) trở thành “cánh tay nối dài” của nhà nước khi việc lập hội cần phải có một tổ chức đứng ra bảo trợ, mà đó lại thường là các cơ quan nhà nước. Điều này làm cho quyền tự do hiệp hội ở Trung Quốc không được thực hiện đúng với bản chất của nó – đó là nhằm tạo nên một xã hội dân sự, một không gian bên ngoài nhà nước, nơi phản ánh sự quan tâm và ý chí của người dân./